

будучи неповнолітніми, підвищує ймовірність для цих молодих людей в майбутньому стати жертвами більш частих і більш жорстких випадків насильства в період залицяння. Проблеми підлітків можуть бути складними і зазвичай вимагають втручання спеціалістів, які розуміються на насильстві в період побачень. Спеціалісти намагаються допомогти неповнолітніми розібратися зі своїми проблемами, аби вони уникали їх повторення у подальшому житті.

В Данії протягом останніх тридцяти років у науковців викликає велике занепокоєння насильство в період побачень. Недавні дослідження говорять про масштабність такого насильства. Згідно з Кримінальним кодексом Данії, застосування деяких видів насильства, наприклад, фізичного або сексуального, може стати приводом для звинувачення, але, незважаючи на те, що словесні образи і глузування завдають чималої шкоди людині, вони не вважаються кримінальними правопорушеннями. Тому, уряд Данії повинен зосередитись на розробці заходів протистояння насильству в період побачень.

Науковий керівник Л. Д. Дягілєва

УДК 343.9:343.226

ДІАНА ІВАНІВНА ЛИТВИНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ

Домашнє насильство є серйозною соціальною загрозою, воно є справою кожного, тому що не стосується лише осіб, постраждалих від домашнього насильства, а й осіб, які постраждали від насильства у навчальних закладах або на роботі.

Двадцять років тому слова «насильство» та «запобігання» рідко вживались в одному реченні. Насильство – це проблема, яку можна розуміти і вирішувати, передбачити неминучий наслідок стану людини неможливо.

Сьогодні домашнє насильство як наслідок швидких соціальних змін в політиці та практиці установ викликає глобальне занепокоєння. Хоча часто вважається, що домашнє насильство передбачає фізичне насильство, це не завжди так. Домашнє насильство може мати різні форми: психологічне, фізичне, сексуальне чи економічне насильство.

Насильницькі дії, яке виникають під час побачень як один із видів домашнього насильства відбуваються в США кожні 24 хвилини. Кожна четверта жінка та кожен сьомий чоловік стають жертвами такого насильства.

Профілактичні заходи проти насильства в усьому світі, їх походження та винахідливість вражають. Наприклад, в деяких громадах

Індії практика дхарми – вираження публічного сорому і протесту перед будинком або на робочому місці чоловіків-насильників використовувалася як стратегія запобігання повторного насильства з боку інтимного партнера.

Концепції, принципи та методи, що знаходяться в основі посилення профілактики насильства в Сполучених Штатах, також можуть бути корисними при розробці програм запобігання насильству в інших країнах. Заклади та фонди охорони здоров'я США можуть також стимулювати та підтримувати розвиток міжнародних організацій, що, у свою чергу, сприятиме програмам з доказовою базою насильства та програмам профілактики насильства в інших частинах світу та допомагатиме країнам навчатися одна у іншій.

Керуючі органи системи охорони здоров'я мають відігравати велику роль у запобіганні та боротьбі з проявами насильства. Дані, що є у розпорядженні органів системи охорони здоров'я та інших установ, наукові методи дослідження проблеми, пошук ефективних заходів боротьби є важливим надбанням, спрямованим на вирішення глобальної проблеми насильства.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.226

ТАРАС АНДРІЙОВИЧ ЛИТОВЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ТЕРОРИЗМУ В ЄВРОПІ

Насильство в сучасному світі є складною і багатогранною проблемою. Але найголовнішим і руйнівним проявом цього є тероризм або використання навмисного насильства в політичних, релігійних чи інших цілях. Зараз тероризм є надзвичайно актуальною проблемою. «Глобальний індекс тероризму 2015 року» зафіксував понад 61 000 випадків тероризму, внаслідок яких загинуло щонайменше 140 000 людей між 2000 та 2014 роками.

Тероризму протидіють окремі держави та міжнародні організації. Деякі програми не спрямовані безпосередньо на терористичну діяльність, а зосереджуються на запобіганні та протидії насильницькому екстремізму та радикалізації, які призводять до тероризму та включають низку політик, програм та заходів. У цьому відношенні три програми ОБСЄ – запобігання, втручання та реабілітація – заслуговують на згадування як яскраві приклади цієї стратегії.